

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین یوم وېر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۱۷ مارچ ۲۰۱۶

می روم

با گامهای آهسته و لرزان به عبورگاه تاریکی، که از شاخه های کهن درختان افسانه ئی
چتر بسته است، می روم.

می روم تا گور گمنام ترا بیابم، گور خاموش و کوچکت را؛
می روم ... کسی نتوانست نشانت را بر من بنماید. کسی نخواست حلاوت آرامشم را
دوباره ببخشد، کسی جز من با رحم تر از من نبود.
کسی برایم دفنگاهت را سراغ نداد، تا هر صبحگاه و بامدادان رودبار دیده ام را فدایش
می کردم.

آه! کسی با من مُدارا نکرد، و من خود در جست و جوی تو و گور ناپیدایت شدم؛ ای
آرزوی نامراد قلب شکسته ام!

من ترا می جویم، که گنجینه هزار حرف ناگفته بودی، ای عمر!
هرچند، چنگاه دیگری را از تو با خود دارم، ولی حَجم پریهای بیشتت خاک شد؛ عمر،
ای عمر!!!

(ناهید "غزل" غنی زاده)